

טוב העלון השבועי להסות בה'

גדרות של קדושה

כעת, עם שיאם של ימי הקיץ - בורא עולם יושב ובוחן את מסירות נפשו של כל יהודי ויהודיה בקדושה ובצניעות, ויש לו נחת רוח עצומה כאשר יהודי מכופף את טבעו הלוהט, בכדי לעשות רצון אביו שבשמיים.

את המעשה המיוחד הבא סיפרה הגברת מירי אור סעדון: "ב"ה זכיתי להיות סבתא לכמה נכדים ונכדות מתוקים ומתוקות, כשאחת הנכדות שלי היא 'אור', ילדה בת 6 שגרמה לקידוש ה' ברחבי הארץ.

היה זה באחד הימים החמים של הקיץ. הזמנתי את ילדי ונכדי לסעוד עימנו סעודה בשרית משפחתית בביתנו במושב קשת. אמא של אור אמרה לה להתארגן בכדי שיוכלו לצאת בדקות הקרובות. אור נכנסה לחדר ולאחר כמה דקות יצאה עם שמלה וגרביון לבן עבה במיוחד. אמא שלה פנתה אליה ואמרה לה: "אור החמודה, חם מאד בחוץ, ואת תזיעי מאד עם הגרביון, בפרט שאת תשחקי עם כל הילדים". אור, יצאה מגדרה והחלה להתחנן לאמה...

- המשך בעמוד 3 -

בלק הרשע רוצה לכלות את היהודים, הוא החליט לחסל את עם ישראל. לשם כך הוא קורא לאיש היחיד בעולם שיש לו את הכח לעשות זאת - בלעם. ומה מיוחד בבלעם? היו לו שני כוחות גדולים: אחד בדיבור - "כִּי יִדְעֵתִי אֶת אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מִבְּרָךְ וְאֲשֶׁר תִּאָּר וְאֲרָ" (כ"ב, ו'). והשני בראיה - "נָאֵם בִּלְעָם בְּנֹו בְּעֵר וְנָאֵם הַגָּבֵר שְׁתֵּם הָעֵין". אומר אור החיים הקדוש: "שהיה ניכר במעשה עיניו שכל מקום שהיה מסתכל בעיניו היה לוקה, ולכן היה סותם עינו הרעה לבל יזיק".

בלעם לימד את כל באי עולם כי לאדם יש כוחות אדירים ועצומים בפה שלו (בדיבור) ובעיניו. על ידי הדיבור הנוצר מהנשמה, האדם יכול לבנות עולמות בשמיים ולהחריבם. "שתו בשמיים פיהם, ולשונם תהלך בארץ" (תהלים עג, ט) - אדם מדבר כאן בארץ, וגורם להוזזות דברים עליונים בשמיים, בין לטוב ובין להיפך. והדבר השני העוצמתי - קדושת היהודי בעיניו, והיהודיה בצניעותה. ע"י שיהודי שומר את עינו ממראות לא טובים, ומתגבר לקדש את עינו - הוא מביא ברכה וקדושה עצומה לו ולבני משפחתו. פרנסתו מתברכת וילדיו זוכים לשמירה. ואם ח"ו להיפך - הוא מברח את השכינה מחייו, בעבור הנאת רגע.

בלעם הרשע לוקח את שני הכלים העוצמתיים הללו ומשתמש בהם לרעה - לחפש בעין את הרע בישראל ולהחטיאם בעיניים, ולקלל את ישראל בפיו. רואה זאת הקב"ה ומעניש אותו - הוא מעביר כוחות אלו לאתון שלוו. לפתע, האתון רואה מלאך שבלעם לא מצליח לראות, והיא אף מדברת דיבורים שמעמידים אותו במקום (הרב מ. שינפלד). **ללמדנו, שאם תחלל את ראייתך ודיבורך, תגיע לטומאה כבלעם, ואם תשמור כוחות אלו - אף אדם חומרי כאתון יזכה לראות מראות אלוקים!!**

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי, גבריאל בן סמינה. יוסף בן ג'יה. פרחח בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בת טובה. אסתר בת מול. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחח. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרן אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים הי"ו. ינון בן רחל.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מול. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

מבית "הפלא ופלא" - 052-763-2686

למרות, שע"פ רוב חלומות לא מעלין ולא מורידין, ישנן חלומות שצריך לחשוש להן:

כתב החת"ם סופר (י"ד שלג) **כי מת הנראה בחלום ומוסר מסר הקשור לעצמו -**

מתחשבים בחלום כאמת.

כתב הריטב"א (תענית יב) **כי אדם שחלם על**

עצמו חלום מבהיל ומפחיד - ודאי הערה היא מן השמיין שמבקשים ממנו לחפש ולפשפש במעשיו ויחזור בתשובה.

המהרש"א (ברכות נח) **כותב כי רוב החלומות**

פתרונן תלוי בפותר החלום בלבד, שאם יפתרנו לטוב - יהא טוב, ואם לא - להיפך.

כתב רבנו אפרים (בראשית לב) **הרוצה שלא**

יפקדוהו חלומות רעים - יקפיד שלא להניח

ידו על גיד הנשה, כי הוא מקום חצי הגוף,

ועל ידי כך גורם שבעלי חלומות יבהילוהו.

ולכן, שחלם חלום רע ויודע כי הניח ידו תחת

גיד הנשה - אינו צריך להתענות תענית חלום

לבטל החלום, מפני שהנחת היד באותו מקום

גרמה לו לכך. (החיד"א דברים נחמדים סי' יז)

מתוך הפלא ופלא - 052-7632686

הלכות והליכות

מתוך פסקי הרב מרדכי אליהו והרב עובדיה זצ"ל

שאלה: הנני עובד בשיפוצים וקיבלתי עבודה לעשות ביום שישי - עד מתי מותר לי לעבוד ביום שישי?

תשובה: כתב מרן השולחן ערוך (רמ"א א'): "העושה מלאכה בערב שבת מן המנחה ולמעלה - **אינו רואה סימן ברכה**". והכלל הוא כדלהלן: **אם הוא מלאכת קבע** - שזו עבודתו ופרנסתו, האיסור הוא מזמן מנחה קטנה, **שהוא משעתיים וחצי קודם השקיעה, כשמקבל על כך שכר** (כלומר שזו עבודתו ומשלמים לו על כך).

אך אם זו מלאכת עראי, כגון שרוצה לכתוב מכתב לחברו, שהוא דבר עראי ולא קבוע - **מותר אף אחר זמן מנחה קטנה, אם הושלמו כל הכנותיו לשבת! ואפילו אם מקבל על כך שכר**, כגון שביקשו ממנו לכתוב מכתב יפה חד פעמי, ויתנו לו על כך תשלום יפה.

לכן, מותר לו לכתוב חידושי תורה סמוך לשבת, אך אין לסופר סת"ם הכותב מזוזות כמלאכת קבע, לכותבם צמוד לשבת.

יש מתירים למכור בחנות ביום שישי אחר זמן מנחה קטנה, משום שאין זו מלאכה [אך יזהר שלא להגיע לחילול שבת]. ולמעשה, יש להתיר לבעל מכולת למכור אחרי זמן מנחה קטנה צרכי סעודה בלבד, בתנאי שאשתו הכינה כל צורכי הסעודה ואינה צריכה עזרה.

לסיכום: קבלן שיפוצים יכול לעשות מלאכה עד זמן מנחה קטנה (שעתיים וחצי לפני השקיעה), כיוון שהוא מלאכת קבע. ואם לא מקבל שכר - מותר, אם צרכיו מוכנים לשבת. ואם זו מלאכת עראי - מותר אף סמוך לשבת, אם אין בכך פגיעה בשבת!.

הרב איתמר נימאני
מדריך חתנים ויועץ נישואין
0533-100904

תתחיל להעריך!

אז מה באמת עושים בשביל להינות מהחיים? העצה היא פשוטה: שימו לב איך יהודי פותח את הבוקר? "מודה אני...!". קמת בבוקר תגיד תודה לבורא עולם שזכית לקום, אני בטוח ששמעתם על כאלו שהלכו לישון ולא קמו רח"ל. זכית להתפלל תכיר תודה לבורא עולם, יש אנשים שהיו מאוד רוצים להתפלל, ורק עקב מצבים רפואיים הם לא מסוגלים להתפלל.

כן פשוט להסתכל על הדברים שנראים לנו פשוטים ומובנים מאליהם, וליהנות מהם: אתה טועם את הנס קפה - איזה כיף, אם היה לך צינון קל, נגמר הסיפור, הלך הנס קפה ולא היית יכול להינות ממנו...

אתה נשוי? פה כבר קיבלת שדרוג בחיים, נכון שאתה מכיר בני גילך שעדיין לא נשואים או גרושים. יש לך ילדים? אתה כבר מיליארדר.

בעל ואשה יקרים: בואו ונתחיל ליהנות בחיים - נתמקד בטוב שיש לנו, נאמר תודה לבורא עולם על האשה היקרה שנתן לנו, ועל הבעל הנפלא שזכינו בו, וגם אם יש לנו איזה שהם הערות והארות, קודם כל בואו ונעריך את הקיים ונודה עליו לבורא עולם, ואח"כ נקדם דברים.

רבותיי היקרים, במקום לכתוב מאמר, לערוך אותנו לשונית ולהעביר אותנו הגהה, החלטתי הפעם פשוט לדבר איתכם בגובה עיניים מלב אל לב. הקשיבו היטיב והתרכזו, כי הפעם תקראו יסוד שיגרום לכם "לשינוי בחיים" לא פחות מכך.

ישנה תופעה מאוד מעניינת בחיים שלנו, אם נתבונן, נשים לב כי אנחנו תמיד נמצאים במצב של המתנה וציפייה: מה עם "השלב הבא" בחיים.

אתן מספר דוגמאות: ילד חושב מתי יגדל ואבא יקנה לי אופניים? עברו עוד כמה שנים - וואו מעניין איזו בר מצווה תהיה לי? לאחר מכן בא נראה באיזו ישיבה אלמד? וכשמגיע לגיל שידוכים מתי כבר אתחתן? התחתן מתי יהיו ילדים? נולד בן במזל טוב, יופי עכשיו מה עם בת? אנחנו גרים בשכירות מתי נקנה דירה? יש דירה מתי נעשה שיפוץ? נו ומה עם רכב?

בתוך המהלך הזה, אנו לא שמים לב, כי אנו פשוט לא נהנים בחיים. איננו מסתפקים ונהנים במה שכבר רכשנו, ואנו עסוקים בכל מחשבתנו מה עם העתיד, ובעקבות כך מתמלאים בדאגות וחששות.

גדרות של קדושה

הגרביון הזה הציל אותה ללא ספק!". בני המשפחה שומעים זאת ולא מפסיקים לבכות - הילדה המתוקה הזאת רק בת 6 התעקשה ללא הרף להגיע לבית של סבתא רק עם גרביון, ולא גרביון רגיל, אלא גרביון עבה במיוחד. ומדוע? "כי חברה שלי אמרה שזה שומר. ככה ה' שומר עלינו. וככל שהגרביון עבה יותר - ככה ה' שומר יותר!". לאחר כמה שעות השתחררנו מבית החולים עם נכדה בריאה, שמחה ו... צנועה!.

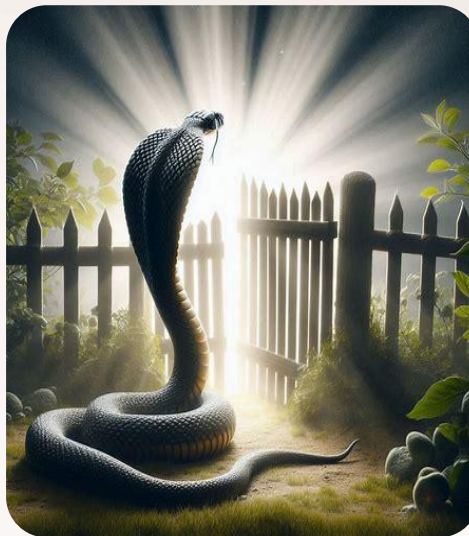
בורא העולם מבקש מאיתנו להתנהג ולהתלבש בצניעות - כי כך אנו נחיה בצורה טובה, כך נזכה לברכת ה' וקדושה בחיינו, לפי שהקב"ה שוכן במקום שפותחים לו פתח לקדושה.

דברים מרעישים כותב הצדיק בעל 'יסוד יוסף' (פס"ח), וזה לשונו: "ואשרי למי שעושה גדרים לעצמו בדברי יראה בעבודת בוראו יתברך. כי מהסייגים והגדרים נעשים מלאכים המגינים ללוות את נשמת האדם בעת צאתו מן העולם הזה לאחר פטירתו, שלא יתקרב הסטרא אחרא לפוגעו". מהגדרים וההרחקות שעושה האדם להתקדש בדרך ה', נבראים מלאכים שישמרוהו מהמזיקים בעת צאתו מן העולם. וממשיך הצדיק: "וכשרואה הקב"ה שהאדם חושב ומחפש לעצמו איך להמציא גדרים וסייגים לאיזה מכשול שהוא רגיל בו, ואף ונאנח הוא בשברון לב בכדי לקיים הגדר והסייג - בזה נעשה נחת רוח גדולה מאד לבורא יתברך, ואותו הרגע חשוב וחביב אצל ה' יותר מכל הקרבנות שבעולם". מבהיל! רק החיפוש והניסיון לשמור על הקדושה והטהרה - עושים נחת רוח עצומה בשמיים וזה חביב מכל הקורבנות שבעולם. ומסיים הצדיק: "ובזה פותח ה' יתברך פתחים וחלונות של ממונים בשמיים להפריד ולהתיש כח ה'סטרא אחרא' (הטומאה) שלא תתגבר על זה האדם להביאו לידי מכשול זה במה שהיה עד כה!". אשריהם ישראל!.

וכי יש חשש גדול מאד לחייה והיא זקוקה לנס גדול.

הם הכינו אותנו, כי כיוון שהארס מתפשט בגוף, אם לא יהיה נס משמיים, בעוד דקות בודדות, הילדה תתחיל לחוות בתסמינים ואנו מקווים שנצליח להיאבק על חייה.

לא האמנו איך הכל התהפך עלינו - ממפגש משפחתי וסעודה חגיגית, אנו מוצאים את עצמנו בבית החולים, מתכוננים לגרוע מכל. בינתיים, אור היתה בהכרה עם רגל

נפוחה, כאובה עד מאד. חולפות הדקות, ובמקום לראות הידרדרות, אנו רואים כי הנפירות יורדת, הכאבים נעלמים ומצבה הולך ומתייצב מרגע לרגע.

הרופאים המומים מהמחזה, ואז, אני אומרת להם: "תדעו לכם שהילדה היתה בזמן הנשיכה עם גרביון". "תביאו לנו מיד את הגרביון", הם ביקשו. הם תפסו את הגרביון בזהירות ונותרו פעורי פה - הגרביון הלבן העבה שאור לבשה היה ספוג בכמות גדולה מאד של ארס של הנחש הארסי, ומתברר כי רוב הארס שיצא בנשיכה נספג בעובי של הגרביון והציל אותה.

"זה נס של ממש", אמר הדוקטור, "כל אדם רגיל יכול להבחין בכמות האדירה של הארס שיש בה. כעת אני מבין מדוע המצב הולך ומתייצב.

"אמא, אני לא מוותרת על הגרביון. חברה שלי אמרה לי שהגרביון הצנוע עושה שה' ישמור עלינו, ולכן אני רוצה שהוא ישמור עליי, ואינני מוכנה לצאת בלעדיו".

אמא שלה נדהמה מהתעקשותה ואמרה לה: "אם את מתעקשת, לפחות תלבשי גרביון דק, לא כזה עבה שיהיה לך ממש חם איתו, הרי היום ממש חם בחוץ ואת תזיעי מאד". "אמא", היא ממש התעקשה והתחננה, "אבל חברה שלי אמרה לי שכלל שהגרביון יותר עבה - ככה ה' יותר שומר!".

אמה ראתה כי היא ממש מתעקשת והניחה לה להגיע עם הגרביון העבה. וכשהגיעו לביתנו, הבחנתי בכך ושאלתי אותה: "אור נכדתי היקרה, מדוע היא באה עם גרביון כה עבה?", והיא הסבירה לי גם שזה שמירה. התפעלתי נורא והמשכנו בהכנות לסעודה.

לבינתיים יצאה אור עם שאר הנכדים לגינה והחלו להשתובב ולשחק. לאחר זמן מה, אנו שומעים לפתע זעקות מחרידות. היתה זו אור החמודה שלנו. היא היתה ליד הנדנדה, מחזיקה את הרגל וצועקת מכאב. חשבנו שהיא קיבלה מכה או נפלה, אך היא צעקה שמשוה נשך אותה ונעלם.

הרגל שלה התנפחה בצורה מחרידה עם סימן של נשיכה, ואנחנו הבנו מיד כי היא ננשכה על ידי נחש. האיזור שלנו גדוש בנחשים בקיץ, ואני כסבתא נכנסתי ללחץ והתחלתי לצעוק ולבכות, מי יודע אם זה נחש ארסי היכול לסיים את חייה חלילה.

בניסי ניסים, שכן שלנו הצמוד הוא פרמדיק, ומיד קפץ לעזרה והזעיק אמבולנס במהירות. היא הגיעה לאחר כמה דקות אל בית החולים, כשהרופאים מבחינים מיד בנשיכה וקובעים ללא צל של ספק כי מדובר בהכשה של נחש ארסי מזן מסוכן!.

כי יש רק תאריך פנוי אחד, והוא - יום חמישי, טז' בסיון (12/6 למניינם), ימים בודדים קודם התאריך שנקבע.

אמו של ישראל התנגדה ואמרה כי חתונה ביום חמישי, סמוך לשבת חתן, הוא דבר מתיש ולא קל בכלל, ולכן היא חושבת שהכי טוב להישאר בתאריך המקורי - ביום שלישי.

הבן חשב רבות והחליט: "אני מוכן לוותר לו. אני בטוח שאם אשמח אותו ואתן לו את התאריך הנ"ל - הקב"ה לא יקפח אותי, וב"ה יתן לי חיים טובים ובית טוב עם רעייתי החדשה". הוריו שראו את תעצומות נפשו הסכימו למהלך, והחתונה הוקדמה ליום חמישי, טז' בסיון.

חלפו הימים, והנה הגיע היום המיוחל - יום חמישי, טז' בסיון, כאשר ישראל חגג עם כל בני הישיבה חתונה שמחה ומאושרת. ואז אירע הדבר המפליא - כמה שעות לאחר מכן, בשעה 3:00 בלילה, פרצה המלחמה עם איראן, כאשר מערכת הביטחון אסרה והגבילה חתונות והתקהלויות. יהודה התחתן ביום שלישי שלאחר מכן, בתאריך המבוקש שכה רצה, באולם קטן ופשוט שהיווה תחליף לאולם הגדול שתיכנן. ישראל כה התרגש ונדהם: "בזכות הוויתור שעשיתי לחברי - התחתנתי בחתונה רגילה ומפוארת. בעוד חברי, שלקח את התאריך שלי, ביטל את האולם שלו, והיה צריך להתחתן באירוע מצומצם ובתחושת פחד". ה' יתברך לא ימנע טוב להולכים בתמים!

הוא רק שליח של ה', תוותר, תשתוק, אל תחזיר - אפילו האתון מבינה שהיא שליח של ה' יתברך!

אף הוא בשעה טובה ומוצלחת. המשפחות ישבו ורצו לקבוע תאריך לחתונה, ומשום מה, מכל הזמן הסנוי לאותו אולם היה - כא' בסיון, יום שלישי לפרשת שלח.

אלא שהיה זה בדיוק אותו תאריך שכבר סגר הבחור ישראל. מה עושים? הרי אין אפשרות ששני בחורים מהישיבה יתחתנו באותו יום. בצר לו, פנה יהודה אל חברו ישראל ואמר לו: "תראה, אני מבין שאתה

התארסת ראשון ותפסת את התאריך המיועד, אך אני ממש חייב את האולם הזה, והוא פנוי בתאריך שלך. בבקשה, תוותר לי ותן לי להתחתן בתאריך זה".

ישראל הסביר לו כי הוא כבר הזיז את כל ענייני החתונה לתאריך הנ"ל, וכי תהיה לו טרחה רבה לחפש כעת תאריך אחר. יהודה התעקש נורא והתחנן על נפשו. ישראל אמר לו כי הוא מוכן לבדוק את העניין ויחזיר לו תשובה. יחד עם הוריו, הוא פנה לאולם ושאל אם יש להם תאריך אחר פנוי קרוב, ובעלי האולם הודיעו

בלעם הרשע הולך לקלל את ישראל, נגד רצון ה', ובעודו רוכב על אתונו, מבחינה האתון במחזה מבהיל: "וַיִּתְּרָא הָאֶתָּוֹן אֶת מִלְאָן ה' נֶצֶב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוּפָה בִּידָיו". לא נעים בכלל. אך מה כותב רש"י? "מלאך של רחמים היה. והיה רוצה למנעו מלחטוא שלא יחטא ויאבד".

ה' יתברך חס ומרחם אף על הרשע שברשעים, ועושה לו עיכובים ומניעות בשביל להציל אותו מצרה ופורענות, ובכדי לזכותו בחיים טובים ומאושרים. אלא שבלעם אינו מבין את הרמזים וההשגחה של ה', והוא מתעקש ומכה את האתון - השליחה של בורא עולם. ואז, היא פותחת את פיה ואומרת לו: "וַיִּפְתַּח ה' אֶת פִּי הָאֶתָּוֹן וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם, מָה עָשִׂיתִי לָךְ כִּי הִפְתִּנִּי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים?". מה עשיתי לך? מתי כבר תלמד שהכל מאת ה'? אני רק שליחה, אני מלאך של רחמים!

כמה פעמים ה' שולח לנו מידי יום שליחים בדמות אדם, ואנו רק צריכים לדעת להתייחס באמונה, לוותר ולהקשיב לרצון ה' שבמילים, ואז נזכה לברכת ה' בכל מהלך חיינו.

סיפר הרב חיים זאיד שליט"א: "לפני כארבעה חודשים, בחור ישיבה מהמרכז - ישראל נ. התארס בשעה טובה ומוצלחת עם בת ישראל כשרה. ישבו ההורים לדון בענייני החתונה, כשהם החליטו יחד על תאריך - כא' בסיון, יום שלישי לפרשת שלח (17/6 למניינם). שמחים ומאושרים החלו הזוג להתארגן לחתונה.

והנה, לאחר ימים בודדים, בחור נוסף מאותה ישיבה - יהודה מ. התארס

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: ע.ב.מ. הודיה בת מירב, יאיר חיים בן ענבל ושרה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. לעילוי נשמת: יעקב בן לבנה, רחל גילה בת נח, יעקב בן שמחה, יצחק בן עליזה לע"נ הרב אפרים בן בתיה, עליזה בת זוהרה

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

תורמים יקרים - שימו לב!

נפתח חשבון חדש לעלון ע"י עמותה:
בנק פאזי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה'
ניתן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46

העלון מוקדש לעילוי נשמת יקירנו ואהובינו מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה והגבאי היקר פנחס בן דינה רוח השם תניחם בן עדן!

החידה ?! מה נעשה עם האתון של בלעם? אחר שסיימה להוכיחו?

סאָדאָט זאָט שטאַטוס אַלמאַט שטאַטוס
זאָטאָט אַלמאַט שטאַטוס אַלמאַט שטאַטוס
שטאַטאָט אַלמאַט שטאַטוס אַלמאַט שטאַטוס